

2 червня 2015 р. на 88-му році пішла з життя **Следзевська Ірина Казимирівна.**

Ірина Казимирівна Следзевська народилася 23 січня 1928 р. у Києві. У 1952 р. закінчила з відзнакою Київський медичний інститут і поступила до аспірантури Українського науково-дослідного інституту (НДІ) клінічної медицини. У 1958 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук, а в 1967 р. — доктора медичних наук. З 1956 р. Ірина Казимирівна працювала в НДІ клінічної медицини, потім — у Державній установі «Національний науковий центр «Інститут кардіології ім. М.Д. Стражеска» НАМН України» керівником від-

ділу реабілітації та заступником директора інституту по науці. З 1994 р. займала посаду головного наукового співробітника відділу інфаркту міокарда та відновлювального лікування. Професор із 1977 р., лауреат Державної премії УРСР у 1980 р., нагороджена Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР у 1986 р., заслужений діяч науки і техніки України з 1992 р., лауреат премії ім. Ф.Г. Яновського Національної академії наук України у 1995 р., кавалер ордена «За заслуги» III ступеня у 2001 р.

Ірина Казимирівна — автор понад 350 наукових робіт, засновник і організатор реабілітаційної школи в Україні, під її керівництвом виконано 4 докторські та 16 кандидатських робіт, співавтор 8 монографій. І.К. Следзевська — засновник розробки проблеми реабілітації хворих на інфаркт міокарда. Завдяки роботі школи Следзевської значно прискорилися темпи активізації пацієнтів, скоротилася тривалість перебування їх у стаціонарі, почали застосовувати етапну реабілітацію зі включенням санаторію.

І.К. Следзевська була висококваліфікованим спеціалістом-кардіологом, консультантом Республіканського госпіталю Міністерства внутрішніх справ, Лікувально-оздоровчого управління при Кабінеті Міністрів України, членом Президії правління Асоціації кардіологів України, членом редакційної ради «Українського ревматологічного журналу».

Ірина Казимирівна Следзевська за творчі успіхи, велику працелюбність, принциповість і наполегливість у вирішенні виробничих завдань, активну участь у громадському житті користувалася в колективі заслуженим авторитетом і повагою.

Колеги, учні, колектив редакції «Український ревматологічний журнал» висловлюють щире співчуття рідним та близьким професора. Своєю порядністю, людською добротою Ірина Казимирівна Следзевська лишила по собі вдячну пам'ять у серцях тих, хто знав і спілкувався з нею.

